

Güneş Bulut Ve Rüzgar

– KENAN KOÇ · 25 Temmuz 2020

GÜNEŞ BULUT VE RÜZGAR

O gün hava çok güzeldi. Güneş, yörüngesine kurulmuş, gerine gerine dünyaya bakarak, kendi kendine böbürlenip duruyordu: “Şu otları yeşerten, büyüten benim. Şu çiçekler, ağaçlar, hepsi benim eserim. Benim enerjim olmasa, onlar da olmazdı. Onlar, özümden gelen güçle varlar. Hayat benim eserim. Ben varsam var, ben yoksam yoklar.” Güneşin önünden geçerken, ışıklarından bunu işiten bulut, hemen itiraz etti: “Hadî canım sen de. Hayat nerden senin eserin oluyormuş. Onlar benim eserim. Ben yağmurlarımı göndermesem, nasıl yetişeceklerdi? Bilmez misin, su, hayattır.” Böylece, güneşle bulut, kavgaya tutuştu. Biri ışıklarım, biri yağmurlarım diyordu. Işıklarım, yağmurlarım. Işıklarım, yağmurlarım... Bu gürültüyü duyan rüzgar, hemen yetişti ve onlara neden iddialaştıklarını sordu. Nedenini öğrenince dedi ki: “Hayır, ikiniz de haksızsınız kardeşlerim. O bitkilerin hepsi canlarını bana borçludur. Tohumlarını milyonlarca senedir yeryüzüne yayan ve yeni nesillerde yaşamalarını sağlayan, hayatlarını sonsuza taşıyan benim. Hepsi benim nefesimden var, hepsi benim eserim.”

Böylece, kavgaya rüzgar da karıştı. Işıklarım, yağmurlarım, soluğum. Işıklarım, yağmurlarım, soluğum. Işıklarım, yağmurlarım, soluğum... Rüzgar, bulutu saçlarından tutup, oradan oraya sürüklüyor, güneş, bir yeri ısıtıp bir yeri soğutarak rüzgara yönünü şaşırtıyor, bulut, güneşin önüne geçerek dünyadan onu ayırıyor, güneş, bulutu eritip yağmura dönüştürüyor, rüzgar, güneşi söndürmeye çalışıyor, beceremeyince, yerden kaldırdığı toz toprakla ışığı kapatıyor, bir kavga gürültü, bir kıyamettir gidiyordu.

Ve dünyada, bu güzel havanın, birden fırtınaya dönüşmesini izleyen bilge adam dedi ki: “İşte böyledir. Benlik davası, kavganın, kaosun nedenidir. Oysa benlik, kendisinin bile sahibi değilken, hiçbir yaratık, hiçbir benliğin eseri olamaz. Her var denilen varlık, başka yaratmalara ancak vesiledir. Olan, onun sayesinde olmaz, onun vasıtasıyla olur. Çünkü, yalnızca olan O'dur. Her şey, sadece O'ndandır. Bunu bilmeyen, benlik davasında olan, güneş gibi de olsa, bulutun, rüzgarın, tozun, toprağın oyuncağı olur. Rüzgar onu söndüremese, bulut onu hapsedemese de, nuru perdelenir. Her “benim” diyene, “benim” diyen binlercedir.

Benlik davası biterse, fırtına da diner. Hırsın olmadığı yerde, sakinlik, dinginlik, huzur vardır. Hırsın olduğu yürek, her an bir fırtınaya gebedir.”